

Sygn. akt III AUz 120/12

POSTANOWIENIE

Dnia 27 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

	Przewodniczący:	<i>SSA Ewa Madera (spr.)</i>
	Sędziowie:	<i>SSA Janina Czyż</i> <i>SSA Roman Skrzypek</i>

po rozpoznaniu w dniu *27 grudnia 2012 r.*

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku *S. K.*

przeciwko *Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.*

o wysokość świadczenia

na skutek *zażalenia wnioskodawcy S. K.*

od postanowienia *Sądu Okręgowego w Rzeszowie*

z dnia *27 września 2012 r.* sygn. akt *IV U 637/11*

postanawia:

oddalić zażalenie,-

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 27 września 2012 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie odrzucił apelację S. K. od wyroku tego Sądu z 25 października 2011r. oddalającego odwołanie wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z 16 marca 2011r. ustalającej wysokość emerytury. W podstawie prawnej powołanego postanowienia wskazano art. 369 § 1 kpc oraz art. 370 kpc wskazując, iż apelacja została złożona po upływie ustawowego terminu, co skutkowało jej odrzuceniem.

Powyższe postanowienie zażaleniem zaskarżył wnioskodawca S. K. domagając się – najogólniej mówiąc – doprowadzenia do instancyjnej kontroli zapadłego przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie w dniu 25 października 2011r. rozstrzygnięcia (a więc jak należało przyjąć uchylenia zaskarżonego postanowienia celem nadania biegu sprawie). W uzasadnieniu naprowadził, iż stanowisko sądu nie uwzględnia jego stanu zdrowia, który uniemożliwił mu podejmowanie czynności zmierzających do zaskarżenia wskazanego wyżej orzeczenia. Ponadto podniósł, iż nie został prawidłowo pouczony o terminie do złożenia apelacji.

Sąd Apelacyjny, zważył co następuje :

Zażalenie wnioskodawcy jest bezzasadne i z tej przyczyny podlega oddaleniu.

Na wstępie przypomnieć należy, iż stosownie do art. 327 kpc stronie działającej bez adwokata lub radcy prawnego obecnej przy ogłoszeniu wyroku przewodniczący udziela wskazówek co do sposobu i terminów wniesienia środka zaskarżenia. Przepisy kpc przewidują, iż środek odwoławczy jakim jest apelacja wnosi się od sądu który wydał zaskarżony wyrok w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku wraz z uzasadnieniem, natomiast jeżeli strona nie zażądała uzasadnienia wyroku w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do żądania uzasadnienia (art. 369 kpc). Spóźniony lub z mocy ustawy niedopuszczalny wniosek o przywrócenie terminu sąd odrzuci na posiedzeniu niejawnym (art. 171 kpc).

Postanowieniem z 5 marca 2012 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie odmówił S. K. przywrócenia terminu do złożenia apelacji od wyroku tego sądu

z 25 października 2011r. W uzasadnieniu powyższego postanowienia Sąd wskazał, iż wnioskodawca nie wykazał przesłanek z art. 168 § 1kpc, które uzasadniałyby przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od wskazanego wyżej wyroku oddalającego jego odwołanie od decyzji ZUS Oddziału w R. z 16 marca 2011r. przeliczającej świadczenie emerytalne odwołującego. Sąd Apelacyjny dokonując wstępnej kontroli wniesionego przez wnioskodawcę od - wskazanego postanowienia - środka zaskarżenia stwierdził, iż jest on niedopuszczalny i jako taki podlega odrzuceniu (postanowienie tut. Sądu z 5 czerwca 2012r. sygn. akt III AUz 25/12).

W tym miejscu należy przypomnieć, że stosownie do treści art. 169 § 3 kpc strona składając wniosek o przywrócenie terminu do złożenia apelacji powinna równocześnie dokonać czynności procesowej (złożyć apelację), jak stało się w okolicznościach przedmiotowej sprawy. W tej sytuacji kwestia przywrócenia terminu i dopuszczalności apelacji powinna być rozpoznawana równocześnie. Po wydaniu przez tut. Sąd postanowienia z 5 czerwca 2012r. i zwrocie akt, Sąd Okręgowy postanowieniem stanowiącym przedmiot niniejszego postępowania (z 27 września 2012r.) rozstrzygnął o dalszym losie apelacji. Zaskarżenie zaś tego postanowienia (kończącego postępowanie w sprawie) pozwala na merytoryczną kontrolę jego prawidłowości w kontekście dokonanej już przez Sąd I instancji oceny bezskuteczności wniosku o przywrócenie terminu (por. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2000r. III ZP 1/2000 OSNC 2001/1/1).

Z okoliczności sprawy wynika, iż wnioskodawca S. K. był obecny na rozprawie 25 października 2011r., na której Sąd Okręgowy w Rzeszowie wydał i ogłosił wyrok oraz pouczył odwołującego się o terminie złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku, jak również – wbrew temu co twierdzi wnioskodawca – udzielił wskazówek co do sposobu i terminu wniesienia apelacji (protokół rozprawy k- 22). Odpis wyroku z uzasadnieniem skarżący otrzymał 17 listopada 2011r., zaś apelacja została złożona w Urzędzie Poczty w K. 14 grudnia 2011r. Ponieważ wnioskodawca uzasadniał uchybienie terminu do złożenia apelacji złym stanem zdrowia uniemożliwiającym podejmowanie czynności zmierzających do zaskarżenia wskazanego wyżej wyroku, Sąd Okręgowy wezwał S. K. do uprawdopodobnienia tych twierdzeń. W piśmie z 16 stycznia 2012r. wnioskodawca podał, iż nie może przedłożyć stosownej dokumentacji medycznej, ani wskazać placówek w których korzystał z pomocy lekarskiej w trakcie biegu terminu do złożenia apelacji. Brak było zatem przesłanek do uwzględnienia żądania w powyższym przedmiocie, gdyż stosownie do treści art. 168 § 1 kpc przywrócenie przez sąd terminu może nastąpić, jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności bez swojej winy. Kryterium braku winy, jako przesłanki zasadności wniosku o przywrócenie terminu wiąże się - jak słusznie przyjął Sąd Okręgowy – z wykazaniem przyczyny, która spowodowała uchybienie terminowi. Przyczyna taka zachodzi wówczas, gdy dokonanie czynności w ogóle było wykluczone, jak również wtedy, gdy w danych okolicznościach nie można było oczekiwać od strony, by zachowała dany termin procesowy. Przepis art. 168 § 1 kpc nie może być interpretowany w sposób rozszerzający, gdyż co do zasady czynność procesowa powinna być dokonywana w terminie. Ocena czy nastąpiło uprawdopodobnienie okoliczności uzasadniających wniosek o przywrócenie terminu (art. 169 § 2 kpc) należy do sądu rozpatrującego wniosek. Istota uprawdopodobnienia sprowadza się do przekonania sądu o przynajmniej prawdopodobieństwie zaistnienia faktów, na które powołuje się strona, a przekonanie to powinno opierać się na obiektywnych przesłankach wynikających z zawartych we wniosku twierdzeń (por. postanowienie Sądu

Najwyższego z 9 stycznia 2012r. sygn. akt II UZ 46/11). Samo długotrwałe leczenie wnioskodawcy nie może być traktowane jako niezawiniona przyczyna usprawiedliwiająca niezachowanie ustawowego terminu do złożenia apelacji. Tylko choroba, która rzeczywiście uniemożliwia dokonanie w terminie czynności procesowej uzasadnia uchylenie ujemnych skutków procesowych jakie wiążą się z przekroczeniem ustawowego terminu. Oznacza to, że stanowisko Sądu Okręgowego w powyższej kwestii było prawidłowe.

Konsekwencją oddalenia żądania o przywrócenie terminu do złożenia apelacji jest rozstrzygnięcie o odrzuceniu przedmiotowego środka zaskarżenia, które – z naprowadzonych wyżej względów- w całości aprobuje tut. Sąd Apelacyjny.

Tym samym zażalenie jako nieuzasadnione należało oddalić na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

(...)

1.(...)

- (...)

- (...)

(...)